PROJEKT PYTAŃ DO WICEPRZEWODNICZĄCEGO J. BARROTA

1. Strategie polityczne UE związane z realizacją przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (PWBiS) nawet po wejściu w życie traktatu lizbońskiego zachowają swój szczególny charakter w porównaniu z innymi strategiami politycznymi UE. Wynika to zwłaszcza stąd, że dotyczą one dziedzin, które są i pozostaną priorytetowo związane z wykonywaniem suwerenności państwowej, co uzasadnia rolę zastrzeżoną dla Rady Europejskiej, prawo inicjatywy legislacyjnej państw członkowskich lub udział parlamentów krajowych, nie tylko przy określaniu tych strategii, lecz także przy ich ocenie.

W tym kontekście – jaką rolę zamierza pan odgrywać w ułatwianiu pracy legislacyjnej i politycznej Parlamentu Europejskiego, zarówno pod względem dostępu do niezbędnych informacji, jak i pod względem skutecznej współpracy z Radą i parlamentami krajowymi? Jakie środki zamierza pan powziąć celem jak najszybszego zagwarantowania pełnej transpozycji i prawidłowego stosowania prawodawstwa Unii Europejskiej przez państwa członkowskie? Co do umów międzynarodowych – czy jest pan skłonny informować Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) o stanie zaawansowania negocjacji zgodnie z umową ramową między PE a Komisją Europejską, przypominając przy tym krajom trzecim o spoczywającym na panu obowiązku informowania PE?

2. Po ratyfikacji traktatu lizbońskiego karta będzie miała charaktery wiążący, a UE przystąpi do EKPC. Jak zadeklarowała już Komisja, przedmiotem działań nie będzie więc wyłącznie ochrona praw podstawowych, lecz ich promowanie, zarówno podczas określania nowych strategii politycznych, jak i podczas reorientacji dorobku prawnego UE, szczególnie w sprawach takich jak walka z dyskryminacją, dbałość o szacunek dla godności ludzkiej i umacnianie praw wynikających z obywatelstwa europejskiego.

Co zamierza pan uczynić, aby wznowione zostały prace Komisji i współpraca międzyinstytucjonalna w dziedzinie praw podstawowych w czasie pozostałym do końca mandatu. W związku ze sprawowaną przez pana funkcją koordynatora grupy komisarzy ds. ochrony praw podstawowych – czy zamierza pan przyspieszyć prace nad nową dyrektywą horyzontalną dotyczącą walki z wszelkimi formami dyskryminacji (art. 13 TWE), tak aby PE mógł rozpatrzyć projekt przed końcem kadencji? Czy Komisja Europejska jest skłonna zwracać się regularnie do LIBE w sprawach związanych z naruszaniem praw podstawowych w UE? Czy zamierza pan wzmocnić służby Komisji i zadbać o większą przejrzystość oceny wpływu nowych inicjatyw legislacyjnych na prawa podstawowe?

3. W obliczu globalizacji Unia Europejska jest powołana do odgrywania coraz większej roli w dziedzinie polityki migracyjnej, a traktat lizboński pozwoli

Parlamentowi Europejskiemu na stanowienie prawa tak w dziedzinie legalnej imigracji, jak i w dziedzinie polityki przyjmowania imigrantów i ich integracji.

W świetle celów ogłoszonych przez Radę Europejską – jak Komisja zamierza zagwarantować nową strategię ochrony granic zewnętrznych UE oraz określenie jednolitych warunków wjazdu i pobytu imigrantów, wspierać integrację imigrantów, a także prawa związane z obywatelstwem, walcząc przy tym z nasilającym się zjawiskiem wykorzystywania ludzi (imigrantów lub nie) i z handlem ludźmi, a jednocześnie zagwarantować obywatelom Unii swobodę przemieszczania się i unikać nieselektywnego gromadzenia danych osobowych, przeciwdziałając przy tym ciężkim przestępstwom i terroryzmowi?

4. Po wejściu w życie traktatu lizbońskiego współpraca policyjna i sądowa będzie objęta procedurą współdecyzji z udziałem Parlamentu Europejskiego oraz kontrolą Trybunału Sprawiedliwości. W przypadku już przyjętych aktów dotyczących tej dziedziny przewiduje się możliwość wnoszenia zmian w ciągu pięciu lat od wejścia traktatu w życie.

Zważywszy, że dorobek prawny Unii w tej dziedzinie cechuje znaczna nierównowaga oraz że chodzi tu o sprawy o istotnym znaczeniu dla obywateli europejskich i dla państw członkowskich, czy jest pan skłonny podjąć prace przygotowawcze mające na celu przedstawienie, po wejściu w życie traktatu lizbońskiego, wniosków dotyczących kwestii takich jak ochrona danych, gwarancje proceduralne, walka z terroryzmem oraz wzajemne uznawanie w sprawach sądowych i policyjnych?

5. Ostateczne przyjęcie rozporządzeń dotyczących prawa właściwego dla zobowiązań umownych oraz pozaumownych („Rzym I” i „Rzym II”), dyrektywy w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych, rozporządzenia ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, rozporządzenia ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń oraz rozporządzenia w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych wyznaczyło kolejne etapy o bezdyskusyjnym znaczeniu dla tworzenia wspólnej przestrzeni prawnej w Unii Europejskiej.
Czy środki dotychczas przyjęte w tych dziedzinach są według pana wystarczające? Jakie dodatkowe inicjatywy można by rozważyć? Jakie są pańskim zdaniem priorytety i cele, do których należy dążyć w najbliższych latach z myślą o promowaniu europejskiej przestrzeni wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, przewidzianej w programie z Tampere i w programie haskim? Czy zamierza pan działać na rzecz harmonizacji prawa prywatnego w dziedzinach związanych z integracją rynku, takich jak prawo handlowe lub prawo umów? Jak wzmocniłby pan europejski aspekt kształcenia adwokatów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości?